

מסורת הש"ס

האשה שנתארמלה

פרק שני כתובות

יז.

עין משפט
נר מצוה

ה א טושי"ע אה"ע סימן
סה סק"ף א:
ו ב מ"י פ"ו מהלכות
דעות הלכה א:
ז א טושי"ע שם סימן סה
סק"ף ב:
ח ד מ"י פ"ד מהל' אבל
הלכה ח סמג עשין
דרכנו ב טושי"ע י"ד סימן
שם וטושי"ע אה"ע ס"י סה
סק"ף ד:
ט ה מ"י שם הלכה ח:
י ו מ"י פ"ו מהלכות מ"מ
הלכה ו סמג עשין יג
טושי"ע י"ד ס"י רמז סק"ף
ד:
יא ז מ"י פ"ב מהלכות
מגלים הלכה א סמג
עשין ה:
יב ח ט י ב מ"י פ"ד
מהלכות אבל הלכה ט
והלכה א טושי"ע י"ד סימן
שם סק"ף א:

תוספות ר"ד

כלה כמות שהיא פי' לפי
יפיה והשקיותה מקלסין
אוהיה ולא במה שאין בה
זוה"כ כלה נאה וחסודה
חוט של חסד משוך עליה
ומראיתה נאה פי' נאה
בעיני הבריות אמרי ב"ש
לכ"ה לדבריה הרי שהיתה
חגרת או סומא ואומרים
לה כלה נאה וחסודה
והתורה אמרה מדבר שקר
תרחק א"ל ב"ה לדבריהם
מי שלקח מקח רע מן
השוק וישבחו בעיניו או
יגנו בעיניו הרי ואמר
ישבחו בעיניו הרי ואמר
חכמים תהא דעתו של
אדם מעורבת עם הבריות
פי' לומר דבר המתקבל
ואע"פ שאומר שקר: ת"ר
מכיוון איך תהא מלפני
הכלה וזה וזה מלפני מלך
ישראל: ת"ר מבטלין ת"ת
להוצאת המת ולהכנסת
כלה אמרו עליו על ר"י בר
אלעאי שהיה מבטל ת"ת
להוצאת המת ולהכנסת
כלה ברא"ש כשאין עמו כל
צרכו אבל יש עמו כל
צרכו אין מבטלין וכמה כל
צרכו אמר ר"י בר (איקא)
[אין] משמיה דרב תליסר
אלפי גברי ושיתא אלפי
שיפורי ואמרי לה תריסר
אלפי גברי ומניניהו שיתא
אלפי שיפורי פי' מכריזין
עליו שיבואו לכבודו וגם
מקוניו ומספידים אותו
בחלילים עולא אמר כגון
דחייצי גברא מאבולא ועד
סכרא פי' מפחת העיר
עד הקבר ר"ש ואיתימא
ר' אמי ואיתימא רבי
יוחנן נטילתה כנתינתה
אף נתינתה בס' רבוא
אף נטילתה בס' רבוא
וה"מ למאן דקרי ותני
אבל למאן דמתני לית
ליה שיעורא פי' דקרי
מקרא ותני משנה אבל
דריין לא שנה לתלמידים
אבל למתני לתלמידים לית
ליה שיעורא וכתב המורה
וממילא שמעינן דלמאן

כמה שהיא. לפי יופיה ומשיבותה מקלסין אותה: חסודה. חוט של
חסד משוך עליה: מכאן אמרו. מדברי צ"ה שאמרו ישבחה: סהא
דעתו של אדם מעורבת עם הבריות. לעשות לאיש ואיש כרצונו:
משרו. משוררים: לא כהל' אינה לריבה כהל': ולא שרק. צבע
המלכים את הפנים: פירכוס. קליעת
שיער. זו לא כהל' ולא שרקא ולא
פירכוס והרי היא יעלת חן: כל מן
דין. כל כמות אלו הוו סומכין לנו
לקריות רבי ומנומס דיינין: סרמיסין.
מסרסין הלכות צהיפן טעמיהן:
סרמיטין. לשון סמרטוטין: חמיסין.
אומרים חמישית הטעם: טורמיסין.
לא איתפרש: ט' טורמיסין כי היא
לחמך צצ"ר (פ' מא) על טורמיסין
למיקרב למסאנא דמטרותיתא אנשים
ריקיות: ט' ממסיתא. מצית סמדרש:
רצא דעמיה. נשא צעמו: מדברנא.
מנהיג: כיון מסיין לשלם. כיון
בואך לשלם: נוצינא דנהורא. על
שהיה קלמטר פניו מצהיך כדאמרין
צצ"ר (דף נח). שופריה דרבי אצחו
מעין שופריה ט' דרבי יוחנן דנפקי
והרורית מנייה כדמפרש התם:
אחלם. שלם בדן. זורק אחת ומקבל
אחת: מכסיף לן סכא. שמואל ככדור
תלמידי חכמים ונהוג קלות ראש
צעממו: טוטיסיה. שוט של הסם
שהיה מרקד צו: טיטיסיה. שיטמו
ומנהגו: טעוטיסיה. שהיה מתנהג
כשור: מרביץ לה אדפסיה. את
הכלה: כי כשורא. כקורה צעלמא
שלין אחס מהרהרין עליה: לחצבה.
כשוראה הכל מסתכלים זה נכנס
יופיה צלצו: מעצירין. כשכלה יואלה
מצית אציה לצית חתונתה וטוסיא מת
יואליס וצו וצו אכולסוסים הרבה ואין
רולין להתערב מעצירין את המת
(אפילו) דרך אחרת: אפילו למ"ד.
פלוטא דקדק קמא דקדושין [וג':] שום
חשים עליך מלך. ישראל הוזהרו
שיטמו עליהם שימות הרבה כלומר
שתהא אימתו עליהם הלכך אין ככדור
מחול שלפיכך ריצה הכתוב שימות
הרבה: פרשם דריסו הוה. ולא ניכר
שעבר מלפניה אלא כאלו הוא כריך
לפנות לאותו הדרך: שיפורי. מכריזין
עליו שיבואו לכבודו: דחייצי גברי
מאבולא לסיכרא. משער העיר היאליס
עד הקבר: נטילתה. של תורה ממנו
כנתינתה כסני. נטילתה היינו כשמת
ותלמודו בטל: למאן דקרי. מקרא: וסני.
משנה אצל עדיין לא שנה לתלמידים:
אבל
דרכים הואי תנו רבנן ט"ב מבטלין תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת כלה
אמרו עליו על רבי יהודה ברבי אלעאי שהיה מבטל תלמוד תורה להוצאת
המת ולהכנסת כלה במה דברים אמורים כשאין עמו כל צרכו אבל יש
עמו כל צרכו אין מבטלין וכמה כל צרכו אמר רב שמואל בר איני
משמיה דרב תריסר אלפי גברי ושיתא אלפי שיפורי ואמרי לה ט' תליסר
אלפי גברי ומניניהו שיתא אלפי שיפורי עולא אמר כגון דחייצי גברי מאבולא
ועד סיכרא רב ששת ואיתימא רבי יוחנן אמר נטילתה כנתינתה מה
נתינתה בששים רבוא אף נטילתה בששים רבוא ט"ה למאן דקרי ותני
אבל

מת צעיר כל בני העיר אסורים צעשיית מלאכה ומוקי לה דגלינא חצרותא אצל אי אינא חצרותא מותרין השאר פירוש חצרותא שחלקן
בני העיר לחצרות שתעסקו כל אחת צמת שלה בפני עצמה היינו שלא צענת הולאה אצל צענת הולאה כולם לריכין לצל:
אצל
מנהגו: טעוטיסיה. שהיה מתנהג
כשור: מרביץ לה אדפסיה. את
הכלה: כי כשורא. כקורה צעלמא
שלין אחס מהרהרין עליה: לחצבה.
כשוראה הכל מסתכלים זה נכנס
יופיה צלצו: מעצירין. כשכלה יואלה
מצית אציה לצית חתונתה וטוסיא מת
יואליס וצו וצו אכולסוסים הרבה ואין
רולין להתערב מעצירין את המת
(אפילו) דרך אחרת: אפילו למ"ד.
פלוטא דקדק קמא דקדושין [וג':] שום
חשים עליך מלך. ישראל הוזהרו
שיטמו עליהם שימות הרבה כלומר
שתהא אימתו עליהם הלכך אין ככדור
מחול שלפיכך ריצה הכתוב שימות
הרבה: פרשם דריסו הוה. ולא ניכר
שעבר מלפניה אלא כאלו הוא כריך
לפנות לאותו הדרך: שיפורי. מכריזין
עליו שיבואו לכבודו: דחייצי גברי
מאבולא לסיכרא. משער העיר היאליס
עד הקבר: נטילתה. של תורה ממנו
כנתינתה כסני. נטילתה היינו כשמת
ותלמודו בטל: למאן דקרי. מקרא: וסני.
משנה אצל עדיין לא שנה לתלמידים:
אבל
דרכים הואי תנו רבנן ט"ב מבטלין תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת כלה
אמרו עליו על רבי יהודה ברבי אלעאי שהיה מבטל תלמוד תורה להוצאת
המת ולהכנסת כלה במה דברים אמורים כשאין עמו כל צרכו אבל יש
עמו כל צרכו אין מבטלין וכמה כל צרכו אמר רב שמואל בר איני
משמיה דרב תריסר אלפי גברי ושיתא אלפי שיפורי ואמרי לה ט' תליסר
אלפי גברי ומניניהו שיתא אלפי שיפורי עולא אמר כגון דחייצי גברי מאבולא
ועד סיכרא רב ששת ואיתימא רבי יוחנן אמר נטילתה כנתינתה מה
נתינתה בששים רבוא אף נטילתה בששים רבוא ט"ה למאן דקרי ותני
אבל
מת צעיר כל בני העיר אסורים צעשיית מלאכה ומוקי לה דגלינא חצרותא אצל אי אינא חצרותא מותרין השאר פירוש חצרותא שחלקן
בני העיר לחצרות שתעסקו כל אחת צמת שלה בפני עצמה היינו שלא צענת הולאה אצל צענת הולאה כולם לריכין לצל:
אצל
מנהגו: טעוטיסיה. שהיה מתנהג
כשור: מרביץ לה אדפסיה. את
הכלה: כי כשורא. כקורה צעלמא
שלין אחס מהרהרין עליה: לחצבה.
כשוראה הכל מסתכלים זה נכנס
יופיה צלצו: מעצירין. כשכלה יואלה
מצית אציה לצית חתונתה וטוסיא מת
יואליס וצו וצו אכולסוסים הרבה ואין
רולין להתערב מעצירין את המת
(אפילו) דרך אחרת: אפילו למ"ד.
פלוטא דקדק קמא דקדושין [וג':] שום
חשים עליך מלך. ישראל הוזהרו
שיטמו עליהם שימות הרבה כלומר
שתהא אימתו עליהם הלכך אין ככדור
מחול שלפיכך ריצה הכתוב שימות
הרבה: פרשם דריסו הוה. ולא ניכר
שעבר מלפניה אלא כאלו הוא כריך
לפנות לאותו הדרך: שיפורי. מכריזין
עליו שיבואו לכבודו: דחייצי גברי
מאבולא לסיכרא. משער העיר היאליס
עד הקבר: נטילתה. של תורה ממנו
כנתינתה כסני. נטילתה היינו כשמת
ותלמודו בטל: למאן דקרי. מקרא: וסני.
משנה אצל עדיין לא שנה לתלמידים:
אבל
דרכים הואי תנו רבנן ט"ב מבטלין תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת כלה
אמרו עליו על רבי יהודה ברבי אלעאי שהיה מבטל תלמוד תורה להוצאת
המת ולהכנסת כלה במה דברים אמורים כשאין עמו כל צרכו אבל יש
עמו כל צרכו אין מבטלין וכמה כל צרכו אמר רב שמואל בר איני
משמיה דרב תריסר אלפי גברי ושיתא אלפי שיפורי ואמרי לה ט' תליסר
אלפי גברי ומניניהו שיתא אלפי שיפורי עולא אמר כגון דחייצי גברי מאבולא
ועד סיכרא רב ששת ואיתימא רבי יוחנן אמר נטילתה כנתינתה מה
נתינתה בששים רבוא אף נטילתה בששים רבוא ט"ה למאן דקרי ותני
אבל

(סנהדרין יד.) בוצינא דנהורא. על שם אשה גדול בנוי כדאמרין כשזכר את הפועלים (צ"מ פד.) שופריה דר' אצחו מעין שופריה דר' יוחנן (סנהדרין שם, והוגה שם: מעין שופריה דיעובק אבינו).
ברוך מתחין. כיון בואך (שם). ולהכנסת כלה. ללוותה מצית אציה לצית חתונתה (מגילה כט.).